

vide saavel til Skrivelsen fra de københavnske Huslejenævns Formænd som til den som Bilag 3 i Uddrag trykte Redegørelse fra Sekretæren for de 2 frederiksbergske Huslejenævn.

Ministeriet maa derfor være enig med de paagældende i, at en Ændring paa dette Punkt er paatrængende nødvendig, og at en saadan Ændring bør gennemføres snarest muligt. Man har derfor ment allerede nu at burde fremsætte Forslag om Ændring i Huslejelovens Bestemmelser paa dette Punkt.

Med Hensyn til den Beskyttelse mod Opsigelse, som bør sikres Lejerne, har man ment at maatte følge det af de københavnske Huslejenævns Formænd fremsatte Forslag. At sikre Lejeren 1 Aars Uopsigelighe~~d~~ efter Afsigelsen af Nævnets Kendelse vil formentlig i og for sig være tilstrækkeligt; men man skønner ikke, at den Retsbeskyttelse mod Opsigelse *forinden* Nævnets Afgørelse, som bør ydes Lejerne, og som ogsaa efter Frederiksberg Kommunalbestyrelses Formening er ganske nødvendig, vil kunne sikres paa virksom Maade undtagen gennem en almindelig Regulering af Opsigelsesretten, saaledes at Opsigelsens Gyldighed gøres afhængig af Nævnets Samtykke. Denne Ministeriets Anskuelse er bleven bestyrket derved, at man ogsaa i Norge har maattet skride til en lignende Foranstaltning ved Anordning af 26. August 1916 (aftrykt som Bilag 4).

Med Hensyn til de enkelte Paragrafer bemærkes følgende:

Til § 1.

Da det ifølge Huslejeloven er overladt Kommunalbestyrelserne at afgøre, hvorvidt det findes nødvendigt at nedsætte Huslejenævn, bør den i nærværende Paragraf foreslaaede Bestemmelse indskrænkes til at gælde de Kommuner, i hvilke Forholdene har nødvendiggjort Huslejenævns Nedsættelse.

Omend Afgørelsen af, om Tilladelse til en Opsigelse skal meddeles, tilkommer Nævnene, har man dog ment at burde fremhæve, at Hensynet til, om Lejeren kan skaffe sig anden tjenlig Bolig for rimelig Betaling, bør være bestemmende ved Siden af Hensynet til, om Opsigelsen stemmer med Billighed. Det vil saaledes paahvile Nævnene i fornødent Fald at

træffe Afgørelse mellem disse Hensyn i hvert enkelt foreliggende Tilfælde.

Til §§ 2—4.

Omend man erkender, at det vilde være ønskeligt, om Lovens Bestemmelser ogsaa vilde kunne finde Anvendelse paa saadanne tidligere givne Opsigelser, der i Virkeligheden skyldtes Ønsket om Lejeforhøjelse og benyttedes til at fremtvinge et saadant Krav, har man dog ikke ment at kunne give Lovforslaget tilbagevirkende Kraft.

Det foreslaas derfor, at Lovens Bestemmelser skal komme til Anvendelse paa Opsigelser paa eller efter Lovforslagets Forelæggelsesdag — henholdsvis Nævnets Nedsættelsesdag for Kommuner, der endnu ikke har nedsat Huslejenævn —, medens Bestemmelserne i Lov af 9. Juni 1916 § 9 kommer til Anvendelse paa tidligere givne Opsigelser.

Til § 5.

Denne Bestemmelse svarer til Slutningsbestemmelsen i Huslejelovens § 9.

Til § 6.

Bestemmelsen i § 1 vil nødvendiggøre, at Nævnene i Regelen maa indkalde Parterne til mundtlig Forhandling, og Nævnene vil desuden ofte være nødte til at søge Oplysninger tilvejebragte paa anden Maade. Man har ment at kunne overlade det første Punkt til Nævnenes egen Afgørelse, saaledes at man kun har indskærpet Parternes Pligt til at give Møde, naar de tilsiges; at fastsætte Tvangsmulfter eller lignende for Undladelse af at give Møde synes overflødig, da det er i vedkommende Parts egen Interesse at møde. Man har derhos anset det for rettest at foreslaa en udtrykkelig Bestemmelse om Myndighedernes Forpligtelse til at være Nævnene behjælpelige med i fornødent Fald at fremskaffe de nødvendige Oplysninger, hvilket formentlig særlig vil blive praktisk for Politimyndighedernes Vedkommende.

Til § 7.

Denne Bestemmelse tilsigter til Brug ved Huslejelovens Revision at skaffe fornødent Materiale til Bedømmelse af de stedfundne Opsigelsers Karakter og Omfang.